

KLIMATY

Nr 123/3 lipca 2011

ISSN 2080-0010

XIV niedziela zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Za 9,9-10

Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na oślątku, żrebięciu oślicy. On zniszczy rydwany w Eframie i konie w Jeruzalem, łuk wojenny strzaska w kawałki, pokój ludom obwieści. Jego władztwo sięgać będzie od morza do morza, od brzegów Rzeki aż po krańce ziemi.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 145,1-2.8-11.13-14

Refren:

Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu

Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu, i sławił Twoje imię przez wszystkie wieki. Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i na wieki wystawiał Twoje imię.

Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. Pan jest dobry dla wszystkich a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła i niech Cię błogosławią Twój święci. Niech mówią o chwale Twojego królestwa i niech głoszą Twoją potęgę.

Pan jest wierny we wszystkich swoich słowach i we wszystkich dziełach swoich święty.

Pan podtrzymuje wszystkich, którzy upadają, i podnosi wszystkich zgnębionych.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8,9.11-13

Wy nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy.

A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 11,25

Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

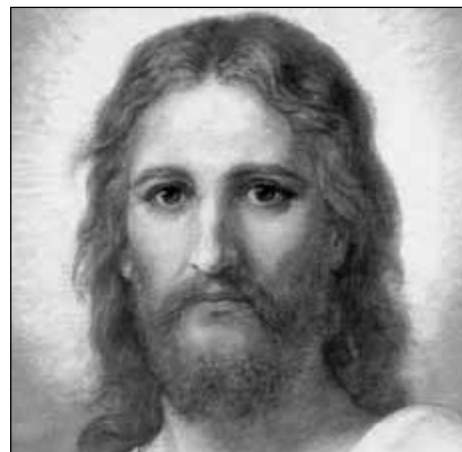
EWANGELIA

Mt 11,25-30

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wystawiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojczy, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i ucztujcie ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Jedyną drogą do poznania Boga jest objawienie, które dokonało się w Jezusie Chrystusie. Wyraźnie podkreśla to Chrystus, stwierdzając, że nikt nie zna Ojca „tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić”. Nie oznacza to jednak, że Chrystus chciał zgromadzić wokół siebie nieliczną grupę wtajemniczonych. Wprost przeciwnie – nauczał publicznie i zachęcał wszystkich, aby przyjęli Jego naukę.

Kim zatem są owi mędrcy i prostaczkowie, o których wspomina? Na pewno nie chodzi Mu o przeciwstawienie ludzi wykształconych tym, którzy nie posiadają wiedzy. To rozróżnienie dotyczy otwarcia się na Bożą prawdę lub jej odrzucenie. Jezus widzi „prostaczków”, którzy uznając w pokorze serca swoją ograniczoność, przyjmują jako prawdę Jego słowa, i tych, którzy z pseudoracjonalnych powodów nie chcą jej zaakceptować, którym przekonanie o własnej mądrości nie pozwala przyznać, że nie wszystko potrafią pojąć i zrozumieć.

Ta historia powtarza się już od ponad dwóch tysięcy lat. Nadal wielu jest takich, którzy odrzucają prawdę o Bogu, bo nie przystaje ona do ich poglądów i wyobrażeń dotyczących człowieka, sensu jego życia i ostatecznego przeznaczenia.

Niestety dla wielu łatwiej jest zanegować Boga, niż zmienić swoje życie.

Ks.dr Waldemar R. Macko

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

Cudzołóstwo według prawa i w języku proroków

Kiedy Chrystus w Kazaniu na Górze mówi: „Słyszeliście, że powiedziano: <<Nie cudzołóż>>” (Mt 5,27), odwołuje się do tego, co każdy z jego słuchaczy znał na pamięć i do czego czuł się zobowiązany mocą przykazania, które pochodzi od Boga-Jahwe. Jednakże historia Starego Testamentu ukazuje, że życie ludu, który był związany z tym Bogiem szczególnie przymierzem – że życie poszczególnych ludzi – wielokrotnie odbiegało od tego przykazania. Wskazuje na to również nawet pobieżne spojrzenie na prawodawstwo, którego obfity zapis znajdujemy w księgach Starego Testamentu.

Przepisy prawa starotestamentalnego były bardzo surowe. Były one również bardzo szczegółowe i wnikały w najdrobniejsze konkrety życia. Można przypuszczać, że im bardziej uwidaczniała się w tym prawie legalizacja faktycznego wielożeństwa, tym bardziej rosła potrzeba utrzymania jego prawnych rozmiarów i zabezpieczenia legalnych granic. Stąd właśnie ta wielka ilość przepisów, a także surowość kar, które prawodawca przewiduje za łamanie tych przepisów. Sądząc na podstawie wcześniej przeanalizowanego odwołania się do „początku” w rozmowie o nierozzerwalności małżeństwa i w sprawie „listu rozwodowego”, Chrystus widzi jasno tę podstawową sprzeczność, jaką prawo małżeńskie Starego Zakonu kryło w sobie, akceptując faktyczną poligamię, instytucję nałożnic obok prawnych małżonek czy też prawo do współżycia z niewolnicą. Można powiedzieć, że prawo to, zwalczając grzech, równocześnie kryło w sobie – lub bardziej jeszcze: pokrywało sobą – społeczne „struktury grzechu”, stanowiło ich legalizację. W tych okolicznościach istotny etyczny sens przykazania „Nie cudzołóż” musiał też ulegać zasadniczemu przewartościowaniu. Chrystus w Kazaniu na Górze odsłania na nowo ten sens – to znaczy: przekracza jego tradycyjno-legalne ograniczenia.

Warto może w tym miejscu dodać, że o ile zakaz cudzołóstwa jest w swej wykładni starotestamentalnej nacechowany

– rzecz można kompromisem z pożądlivością ciała, to natomiast stanowisko wobec zbrodni seksualnych jest w nim całkowicie jednoznaczne. Świadczą o tym odnośne przepisy, które przewidują karę śmierci za homoseksualizm oraz za uprawianie bestializmu. Jeśli chodzi o postępowanie Onana, syna Judy, (od którego pochodzi nowoczesna nazwa „onanizm”) to Pismo Święte nazywa je złym „w oczach Jahwe [...] i dlatego także zesłał na niego śmierć” (Rdz 38,10).

W całości owo szeroko rozbudowane prawo małżeńskie Starego Testamentu wysuwa na pierwszy plan celowość prokreacyjną małżeństwa. Stara się ono w pewnych wypadkach okazywać jednaką sprawiedliwość w stosunku do kobiety i mężczyzny – tak np. gdy chodzi o karę za cudzołóstwo, powiedziane jest wyraźnie: „Ktokolwiek cudzołoży z żoną bliźniego, będzie ukarany śmiercią, i cudzołożnik, i cudzołożnica” (Kpł 20,10) – w całości jednak raczej upośledza kobietę i surowiej ją traktuje.

Należałoby może jeszcze zwrócić uwagę na język tego prawodawstwa. Jest to, jak zawsze w takim razie, język obiektywizujący, rzecz można – język ówczesnej seksuologii. Język ten jest również ważny dla całokształtu rozważań z teologii ciała. Spotykamy się w nim ze swoistym potwierdzeniem wstydlivego charakteru wszystkiego, co płciowe w człowieku. Więcej jeszcze: to, co płciowe, jest poniekąd „nie-czyste”, zwłaszcza gdy chodzi o fizjologiczne objawy ludzkiej płciowości. „Odsłanianie nagości” (por. np. Kpł 20,11.17-21) jest napiętnowane jako równoznaczne z dokonaniem niedozwolonego aktu seksualnego, przy czym sam termin wydaje się dość znamienity. Nie ulega wątpliwości, że prawodawca starał się posługiwać terminologią, która odpowiadała świadomości i obyczajowości ówczesnego społeczeństwa. Tak więc język prawodawstwa starotestamentalnego musi nas umocnić w przekonaniu, że prawodawcy i społeczeństwu nie tylko znana jest fizjologia płci oraz somatyczne objawy życia seksualnego, ale także, iż są one w określony sposób wartościowane. Trudno oprzeć się wrażeniu, że wartościowanie to ma charakter

negatywny. Nie jest to z pewnością zaprzeczenie prawd znanych nam z Księgi Rodzaju, ani nie można pomawiać Starego Testamentu – a między innymi także ksiąg prawodawczych – o to, że są prekursorami manicheizmu. Zawarte tam spojrzenie na sprawy ciała i płci jest nie tyle „negatywne”, czy nawet nie tyle surowe, ile nacechowane owym obiektywizmem, który tłumaczy się wolą wprowadzenia ładu w całą tę dziedzinę życia ludzkiego. Chodzi zaś nie bezpośrednio o ład „serca”, ale o porządek całego życia społecznego, u którego podstaw stoi jak zawsze małżeństwo i rodzina.

Na jedno może jeszcze wypada zwrócić krótko uwagę, mianowicie na uwydatniający się w odnośnych księgach Starego Testamentu związek pomiędzy moralnością, prawem i medycyną, gdy chodzi o całokształt problematyki „seksualnej”. Księgi te zawierają niemało przepisów praktycznych z dziedziny higieny czy też z dziedziny medycyny, wedle jej ówczesnego poziomu, a wynikających bardziej z doświadczenia niż z wiedzy. Wiadomo, że do dzisiaj związek ten jest ściśle aktualny. Medycyna stale blisko towarzyszy etyce w tej jakże rozległej dziedzinie zagadnień, a etyka oraz teologia szukają jej współpracy.

Kiedy Chrystus w Kazaniu na Górze wypowiada te słowa: „Słyszeliście, że powiedziano: <<Nie cudzołóż>>”, dodając zarazem: „a Ja wam powiadam”, staje się rzeczą jasną, iż chce odbudować w świadomości swoich słuchaczy właściwy, etyczny sens tego przykazania, odcinając się od interpretacji „doktorów”: urzędowych znawców prawa. Oprócz wykładni, która pochodziła z tej tradycji, Stary Testament dostarcza nam jednakże innej jeszcze tradycji rozumienia przykazania „Nie cudzołóż”. Była to tradycja Proroków. Ci ostatni, poprzez nawiązanie do „cudzołóstwa”, pragnęli uprzytomnić „Izraelowi i Judzie” największy ich grzech, jakim było odstępstwo od jedynego prawdziwego Boga na rzecz kultów różnych bożków, które lud wybrany łatwo i pochopnie sobie przyswajał w kontakcie z innymi ludami. Tak więc właściwa dla języka Proroków jest raczej analogia cudzołóstwa niż ono samo; jednakże poprzez analogię odsłania się także rozumienie przykazania „Nie cudzołóż”, taka jego interpretacja, której brak odczuwamy w dokumentach prawodawczych. W mowach Proroków, przede wszystkim Izajasza, Ozeasza czy Ezechiela, Bóg Przymierza – Jahwe przedstawiony jest jako Oblubieniec, a miłość, którą związał się z Izraelem, można i należy upodobnić do oblubieńczej miłości małżonków. I oto Izrael poprzez swoje bałwochwalstwo,

poprzez odstępstwo od Boga-Oblubieńca, dopuszcza się wobec Niego zdrady takiej, jakiej dopuszcza się kobieta w stosunku do swego męża – dopuszcza się właśnie „cudzołóstwa”.

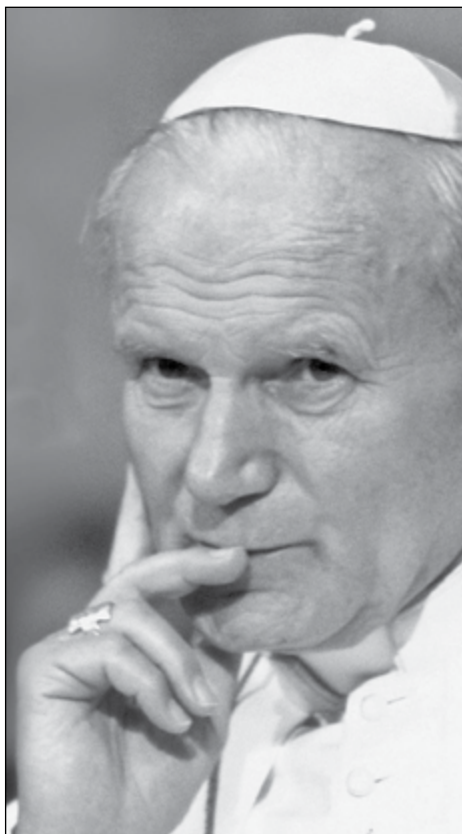
Prorocy w wymownych słowach, przy pomocy bardzo nieraz plastycznych obrazów i porównań, przedstawiają zarówno miłość Jahwe-Oblubieńca, jak też ową zdradę Izraela-Oblubienicy, która oddaje się cudzołóstwu. Temat ten w naszych rozważaniach musi jeszcze powrócić (wówczas, gdy poddamy analizie problem „Sakramentu”), jednakże już teraz należy przynajmniej na tyle nad nim się zatrzymać, na ile jest to nieodzowne dla zrozumienia słów Chrystusa z Mt 5,27-28, oraz dla tej odnowy etosu, jaką słowa te w sobie niosą („a Ja wam powiadam”). O ile Izajasz zdaje się w swoich tekstach uwydatniać przede wszystkim miłość Jahwe-Oblubieńca, który w każdej sytuacji wychodzi na spotkanie Oblubienicy i przewyższa wszystkie jej załamania, o tyle Ozeasz i Ezechiel nie szczędzą porównań, ażeby uwydatnić przede wszystkim brzydotę i zło moralne tego cudzołóstwa, którego dopuszcza się Oblubienica-Izrael.

Postaramy się w następnym jeszcze rozważaniu głębiej wniknąć w teksty Proroków, ażeby pełniej odsonić treść, która w świadomości słuchaczy Kazania na Górze mogła odpowiadać przykazaniu „Nie cudzołóż”.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II, 20.VIII.1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”, tom III, Warszawa 1984 r.

WIADOMOŚCI

Stypendium m.st. Warszawy im. Jana Pawła II

Od czerwca, jak co roku, młodzi ludzie mogą ubiegać się o Stypendium m.st. Warszawy im. Jana Pawła II. To już siódma odsłona programu skierowanego do uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych oraz studentów uczących się w Warszawie.

Stypendia to nie tylko gratyfikacja finansowa, ale przede wszystkim propozycja pracy w programie ofiarowanym przez Centrum Myśli Jana Pawła II.

W ramach projektu „Inkubator Miłosierdzia” stypendyści pomagają osobom starszym, żyjącym często bez nadziei w hospicjum, ciężko chorym. Towarzyszą niepełnosprawnym w spacerach, rozmowach, czytają im na głos. Pomagają dzieciom w domach dziecka, w świetlicach, tym, którzy w różnych ośrodkach czekają na pomoc korepetytora.

Stypendia wynoszą od 200 do 1500 zł miesięcznie w zależności od dochodu rodziny, osiągnięć naukowych, artystycznych czy sportowych, a także zaangażowania stypendysty w działania charytatywne i społeczne. Stypendia przyznawane są z budżetu miasta i w tym roku przeznaczono na nie około 3 mln zł.

W ciągu 6 lat, odkąd istnieją Stypendia m.st. Warszawy im. Jana Pawła II, otrzymały je ponad 4000 osób. Wśród stypendystów są m.in. młodzieżowy mistrz Mazowsza w szachach, poetka, kompozytor, młodzieżowa wicemistrzyni Polski w unihokeju i wielu innych młodych ludzi, realizujących na co dzień swoje pasje i marzenia.

Bezpłatne szkolenia w Collegium Civitas

Ruszyły zapisy na bezpłatne warsztaty dla młodzieży, która chce wiedzieć, jak zaplanować swoją karierę, lepiej zarządzać czasem i skuteczniej komunikować się z otoczeniem.

Zapisać można się w Pałacu Kultury i Nauki (12 piętro, pokój 1210).

Liczba miejsc jest ograniczona.

Lato w mieście 2011 w Centrum Kultury Wilanów

W ramach miejskiej akcji „Lato w mieście 2011” w Centrum Kultury Wilanów odbędzie się cykl warsztatów teatralno-reporterskich dla dzieci pt. „Wilanów na ulicy”.

W programie m.in. warsztaty pracy z kamerą, warsztaty dziennikarskie, warsztaty scenograficzne, warsztaty teatralne oraz dodatkowe atrakcje, tj. basen, kręgle, zabawy sportowe.

Zajęcia zakończy przedstawienie zrealizowane przez samych uczestników. Warsztaty „Wilanów na ulicy” odbywać się będą od 4 do 29 lipca (codziennie w godz. 9.00-16.00) w nowej filii CKW przy ul. Przyczółkowej 27 A.

Opracowała A. Biesiekierska

Jerozolima

część III

Miasto Święte muzułmanów

Głównym skarbem Jerozolimy jest dla muzułmanów Kopała Skały. To stąd, wedle pradawnej tradycji, prorok Mahomet na swoim koniu Buraku wstąpił do nieba. Podczas tego cudownego wydarzenia skała uniosła się do góry, aby pożegnać największego z proroków.

Skała pod kopułą ma być sławną górą Moria, na której Abraham przygotowywał do złożenia Bogu ofiarę ze swego syna Izaaka i gdzie tysiąc lat przed nadejściem Chrystusa król Salomon wybudował pierwszą świątynię. Tam także miało nastąpić oczyszczenie Marii. Dla fundamentalistów trzech religii skała ma być areną ostatecznych rozwiązań: Żydzi widzą w niej miejsce, gdzie rozegra się ostateczna walka przed drugim nadejściem Mesjasza; muzułmanie uważają, że właśnie tu Jezus i Mahdi - Mesjasz wspólnie doprowadzą do zniszczenia szatana i nawrócenia na islam Żydów i chrześcijan. Cała bogato złocona budowla, bez której od wieków nie można wyobrazić sobie panoramy Jerozolimy, nie jest – wbrew utartej nazwie – meczetem, czyli miejscem zbiorowej modlitwy muzułmanów. Jej przeznaczeniem jest ochrona świętej skały. Pod koniec VII w. to piękne sanktuarium wznosił kalif Omar i jemu zawdzięcza ona często używaną, ale niezbyt fortunną nazwę: meczet Omara.

Na południowy wschód od Kopały Skały znajduje się meczet El Aksa, to znaczy Najdalszy – położona najdalej od Mekki, trzecia z największych budowli islamu. Codziennie, a zwłaszcza w piątki, modlą się tam tysiące wyznawców Allacha. Obie budowle wzniesiono na platformie, która w czasach biblijnych stanowiła teren świątynny. Ortodoksyjni Żydzi tu nie przychodzą, tłumacząc, że nie chcą dalszej profanacji najświętszego dla nich miejsca.

W pobliżu obu świętych budowli, pilnie strzeżonych dniem i nocą, znajduje się Dzielnica Muzułmańska. W niej od stuleci odbywa się nieustanna wymiana i handel, dzięki którym jerozolimski bazar dorównywał sławą siostrzanym bazarom w Damaszku, Kairze i Stambule. Dwie pozostałe dzielnice Starego Miasta to Chrześcijańska i Ormiańska. Także i tam stale kwitnie handel, niezwykle ożywiony z powodu tłumu pielgrzymów i turystów. Targowanie się to nieodłączny rytuał bazarów. Wyrażenie przez kupującego zgody na pierwszą zaproponowaną przez sprzedawcę cenę jest traktowane niemal jak obraza.

W Jerozolimie jest znacznie więcej świętych budowli, w których gromadzą się wyznawcy trzech wielkich religii monoteistycznych. Przekonanie o świętości miasta nie stanowi jednak wypadkowej czci dla poszczególnych

miejsz. Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie, wszyscy razem i wyznawcy każdej religii osobno, uznają całą Jerozolimę za świętą. Nic dziwnego, że w powietrzu nad miastem dniem i nocą unoszą się modlitwy. Paradoks polega na tym, że są to modlitwy zbratanych przeciwników. W dalszej i bliższej przeszłości oraz w terażniejszości nie brakowało między nimi waśni, napięć, konfliktów i wojen. Lecz na przekór temu wszystkiemu Miasto Święte nosi tę samą nazwę: Jerozolaim, czyli Miasto Pokoju, bądź Al-Quds, czyli Święte.

Po wschodniej stronie Starego Miasta znajduje się zamurowana Brama Złota, nazywana w Piśmie Świętym Bramą Piękną. Żydzi, chrześcijanie i muzułmanie wierzą, że zostanie znowu otwarta dopiero wtedy, gdy przyjdzie Mesjasz. Nie ma jednak zgody co do kształtu oczekiwań mesjańskich ani co do osoby Mesjasza. Wyznawcy każdej z trzech religii wyobrażają Go sobie odmiennie. W jerozolimskich synagogach, kościołach i meczetach wyznawcy judaizmu, chrześcijanie i muzułmanie nieustannie rywalizują o względy Boga. Przez całe stulecia żyją ze sobą, obok siebie i wbrew sobie.

W 1980 r. Knesset (parlament izraelski) uchwalił ustawę: Podstawowe Prawo Jerozolimskie, która stwierdza, że zjednoczona Jerozolima jest stolicą Izraela, co oznacza, że jest ona siedzibą prezydenta, parlamentu, rządu i Sądu Najwyższego państwa oraz, że święte miejsca wszystkich religii są tu nietykalne, a Izrael zobowiązuje się zapewnić swobodny dostęp do nich, oraz że rząd Izraela będzie usilnie dążył do rozwoju i dobrobytu Jerozolimy i jej mieszkańców. Obecność w Jerozolimie tych wszystkich państwowych urzędów nadaje miastu rolę jedynej i wiecznej stolicy Izraela. Społeczność międzynarodowa nie uznaje tego aktu i ambasady większości państw znajdują się w Tel Awiwie. Pretensje do Wschodniej Jerozolimy zgłaszają Palestyńczycy, uznający ją za stolicę ich przyszłego niepodległego państwa. Konstytucja Organizacji Wyzwolenia Palestyny z 1968 r. określiła Jerozolimę jako „siedzibę OWP”. Spór o status Jerozolimy jest jednym z powodów konfliktu izraelsko-palestyńskiego.

Opracowali: K. i P. Kruszewscy

Jerozolima - meczet El Aksa

KĄCIK DLA DZIECI

ZADANIE 1

Rozpoczęły się wakacje – czas odpoczynku i zabawy.

Pamiętaj jednak o niedzielnych Mszach św. i codziennej modlitwie.

Przypominamy, że 15 sierpnia przypada Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny – wtedy również każdy chrześcijanin ma obowiązek uczestniczyć we Mszy św.

Uzupełnij kartki z kalendarza wakacyjnych niedziel.

NIEDZIELA ..... CZERWCA 2011 R.	NIEDZIELA ..... LIPCA 2011 R.	NIEDZIELA 10	
NIEDZIELA ..... LIPCA	NIEDZIELA .... 2011 R.	NIEDZIELA	NIEDZIELA ..... SIERPNIĄ 2011 R.
NIEDZIELA .... 2011 R.	NIEDZIELA	NIEDZIELA	NIEDZIELA ....

ZADANIE 2

Skreśl co drugą literę, a otrzymasz rozwiązanie.

P Ę A R M T I Y Ę U T I A O J P
A S B A Y D Ś F
D G Z H I J E K Ń L
Ś Z W C I B Ę M T N Y P
Ś I W R I W Ę S C A I J Ł A

ZADANIE 3

Napisz za kogo jeszcze mogę:

► dziękować

- za wielkiego Polaka Jana Pawła II
- za niedzielne spotkania z Panem Jezusem
- za każdy nowy dzień mojego życia

.....
.....
.....

► modlić się

- za Ojca Świętego Benedykta XVI
- za mamę, tatę, siostrę i braci
- za wszystkich, których darzę miłością

.....
.....
.....

Autor kącika dla dzieci: **Maciej Lichota**

SALONIK WILANOWSKI

pełniący podwójną funkcję:
kawiarenki parafialnej
i galerii sztuki „Dzwonnica”,
oczekuje Państwa codziennie.

Kawiarenka

zaprasza na miłe chwile przy pysznej kawie, herbacie i ciasteczkach.
Gościom Saloniku towarzyszy nastrojowa muzyka.

Galeria

Mamy przyjemność zaprosić Państwa na wystawę twórczości dwojga odmiennych od siebie artystów i stylów.
To, co ich łączy, to przesłanie, duchowy manifest, że w sztuce ważne jest budowanie nastroju – spokoju, harmonii i kontemplacji w ciszy.

Przez dwa miesiące
od 1 lipca do 31 sierpnia
w galerii „Dzwonnica”
prezentowana będzie
wystawa prac
Małgorzaty Kępk
ps. Magritta
i Dariusza Wilczyńskiego
pod wspólnym tytułem:

„Strefa Ciszy”

Magritta jest absolwentką filozofii, ale, z miłości do sztuki, ostatnie 20 lat poświęciła wyłącznie malarstwu.

Dariusz Wilczyński uzyskał dyplom w pracowni prof. Stefana Gierowskiego w 1984 r. Zajmuje się malarstwem, grafiką, plakatem. Pracuje we wszystkich możliwych technikach.

W swoim dorobku artystycznym ma liczne wystawy indywidualne i zbiorowe.

Serdecznie zapraszamy!

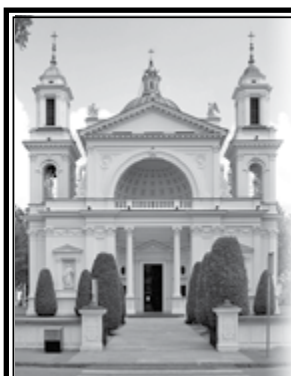
XIV Niedziela Zwykła – 3 lipca 2011 r.

1. Dziś przypada I niedziela lipca. Nabożeństwo adoracyjne zostanie odprawione o godz. 17.00, a następnie procesja eucharystyczna wokół świątyni. Prosimy ministrantów, bielanki, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
Po nabożeństwie modlić się będziemy za naszych zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W tym tygodniu, 7 lipca, przypada I czwartek miesiąca. Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie o godz. 17.00, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie.
3. Koło Przyjaciół Radia Maryja zaprasza na ogólnopolską pielgrzymkę na Jasną Górę. Wyjazd 10 lipca br., o godz. 6.00.
Udział w pielgrzymce można zgłaszać w zakrystii.
4. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
  - w środę, 6 lipca, Wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, Dziewicy.
  - w piątek, 8 lipca, Wspomnienie św. Jana z Dukli, Kapłana.Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
5. Miłosiernemu Bogu polecamy zmarłego w ostatnim miesiącu naszego parafianina:
  - śp. Józefa Adama Trzewika.Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie a światłość wiekuista niechaj mu świeci. Niech odpoczywa w pokoju wiecznym. Amen

WSPOMNIENIE 6 lipca:

Bł. Maria Teresa Ledóchowska (1863- 1922)
- polska misjonarka, założycielka Zgromadzenia Sióstr Misjonek św. Piotra Klawera (klawerianki, SSPC).

Była siostrą św. Urszuli Ledóchowskiej.
Urodziła się i wychowała się w Austrii, w r. 1883 przeniosła się wraz z rodziną do Galicji, gdzie jej ojciec kupił majątek we wsi Lipnica Murowana. W latach 1885-1889 była damą dworu tokańskiego w Salzburgu, który opuściła poświęcając się całkowicie służbie misjom afrykańskim i sprawie walki z niewolnictwem.

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa

tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od pn. do pt. w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna: pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie - V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

www.parafiawilanow.pl

e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl -Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 19.06.2011 do 21.08.2011

***Aby okres wakacji
był mądrze i owocnie
wykorzystany, nie tylko
jako czas odpoczynku,
ale także jako czas modlitwy
i wdzięczności Panu Bogu
za otaczający świat.***

„Szczęść Boże”

„Klimaty” dostępne są teraz także na stronie internetowej naszej parafii:

www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

Fundacja Ecclesia
Villanovensis

www.fundacja-wilanow.pl